

Avstrijsko-črnogorsko bojišče.

Ruski general poveljuje Črnogorcem.

Sarajevo, dne 31. avgusta.

„Südslavische Korrespondenz“ poroča: Iz zanesljivega vira smo izvedeli, da je ruski general Patakow prevzel vodstvo vseh vojnih podvzetij črnogorske armade. General Patakow je bil več let vojaški pooblaščenec Rusije v Črni gori. Patakow ima v pomoč še nekaj častnikov ruskega generalnega štaba. Ti častniki, na čelu jim general Patakow, tvorijo črnogorski generalni štab. Posameznim črnogorskim četam, ki se že bojujejo z Avstriji, poveljujejo ruski in srbski častniki. S tem se čutijo črnogorski, posebno višji častniki, zapostavljeni. Vsled tega vlada med njimi velika nezadovoljnost.

Štiri dni skoro neprestano v ognju.

Pešpolk št. 94, ki ima svojo garnizijo v Rajhenbergu na Češkem, je imel posebno krvave boje na kraševitem ozemlju. Nek ranjen častnik pripoveduje, da se je polk boril s posebnim junaštvom in vstrajnostjo skozi cele 4 dni zoper sovražnika. Položaj bojišča je bil zelo težaven in nepripraven za vojevanje. Polk je v dneh od 16. do 19. avgusta prizadjal sovražniku tako hude udarce, da je ta končno zapustil postojanko za postojanko. Polk je vodil polkovnik Zenkl pl. Bunaberg, kateri je v boju našel junaško smrt. Vojaki so trpeli grozno žejo, ker je bežeči sovražnik v skaloviti pokrajini zastrupil ali zasul skoro vse studence. Moštvo je skoro že je umiralo, radi tega je bil polk odpoklican.

Kljub 4dnevemu, skoro neprestanemu bojevanju, ni imel polk posebno velikih izgub. Rane moštva so bile večinoma lahke. Nekatere stotnije so imele samo po 10 ranjenih. Vojaki so veseli in se kljub raznim neprilikam naravnost veselijo bojevanja s sovražnikom.

Nemško-francosko bojišče

Francija poražena na celi črti.

Maribor, dne 2. septembra.

Neprestano razveseljiva so poročila, ki prihajajo iz francosko-nemškega bojišča, o velikanskih zmagah nemških armad nad združenimi angleško-belgijsko-francoskimi četami v razmeroma tako kratkem času v enem mesecu.

Na skrajnem severu stoječa nemška armada, ki stoji pod poveljstvom generala Klucka, je pri Maubeuge ob francosko-belgijski meji porazila angleško armado generala Frencha, ki je prihitela Francozom na pomoč in jo zasledovala do St. Quentin. Tukaj se je angleška armada zopet nekoliko zbrala, pritegnila 3 francoske divizije na pomoč ter se na novo spustila v boj. To se je zgodilo severno od St. Quentin. Toda zopet smola, zopet je bila od generala Klucka tepena. Južno od Cambrai so se med tem časom zbrale druge francoske in angleške čete in so korakale proti jugu, da bi zabranile vsaj prodiranje armad generala Klucka in oddelek armade generala Bülowa od St. Quentin proti Parizu. Toda tukaj ni bila sreča mila združenim Angležem in Francozom. Zopet so bili južno od St. Quentin tako silno tepeni, da je strt ves odpor Francozov ob severu Pariza.

Srednja armada generala Klucka, in sicer oddelek armade generala Bülowa, Hausena, vojvode vrttembergškega in armada nemškega prestolonaslednika so pa porazile pri Longway ob severno francosko-belgijsko-luksenburški meji glavno severno armado združenih Angležev, Belgijcev in Francozov tako uničevalno, da se tudi od te strani ni bati nemškim armadam nobenega odpora. Padla je tudi francoska armada Longway. Tepena angleško-belgijsko-francoska armada je bežala proti St. Quentinu, toda za petami ji je že tudi bil general Bülow. Prišlo je zopet do bitke pri St. Quentinu. Tudi tukaj so bili Francozi vnovič tepeni, Nemške armade generalov Hausena, vojvode vrttembergškega in nemškega prestolonaslednika korakajo proti jugo-zahodu na Verdun, ki je ena najmočnejših francoskih trdnjav. Pri Verdunu se je odcepila od združenih nemških armad armada generala Hausena, je prodrla do reke Aisne in je premagala močno francosko armado pri mestu Rethel. Armada generala Hausena prodira proti francoski trdnjavi Reims. Reims zapira vhod od severno vzhodne

strani proti Parizu. Ko padeta trdnjavi Verdun in Reims, bodo kar tri nemške armade neovirano korakale proti Parizu.

Armada nemškega prestolonaslednika je v nadaljnjem korakanju proti jugu, ko je zavzela trdnjavo Longway, prodirala proti trdnjavi Montmedy. Trdnjava Montmedy se je udala po kratkem odporu armadi nemškega prestolonaslednika.

Armada bavarskega prestolonaslednika, ki je porazila v bitki pri Metz Francoze, je prekorčila Vogeze ob južno-francosko-alzaški meji in prodira proti zahodu na Pariz. Armada generala Heeringen pa oblega ob francosko-severno-alzaški meji močno francosko trdnjavo Belfort. Po padcu Belforta bo korakala proti zahodu na Pariz.

Pariz pred obleganjem.

Francoski generalni štab pričakuje, da bo v bližnjih dneh obkolila nemška armada Pariz. Z vso naglico se pripravlja Pariz za obleganje.

Tu je prebivalstvo zapuščeno Pariz. V okolici Pariza delajo velikanske okope in rove, katere prepletajo z bodečimi žicami, da bi se sovražnik ne mogel bližati mestu. Vsa okolica Pariza izgleda, kakor kako velikansko vojaško taborišče. V Parizu samem vlada nepopisen strah pred obleganjem. Osobito je prebivalstvo ogorčeno, ker mu je generalni štab podajal kriva poročila in slikal stanje francoske armade kot ugodno. Sedaj, ko se pripravlja francoska vlada na odhod proti jugu v Bordo, je še-le jasno, da je Pariz v največji nevarnosti.

Boji pred Antwerpnom.

Berolin, dne 30. avgusta.

Pod osebnim vodstvom kralja Alberta je krenila močna belgijska armada proti jugu, da bi potisnila nazaj nemško armado. Nemcem se je posrečilo, speljati Belgijske v past pri Vilvordi, kjer so stale močne nemške čete. Ko so se Belgijci približali, so se Nemci naenkrat ustavili. Nove čete, ki so bile v zasedi skrite, so udrle iz gozdov od strani v belgijske čete.

Strašen boj Belgijscev.

Belgijci so na ta način zašli v zasedo, v kateri se je strelal od treh strani na nje. To ni bila več borba, bilo je klanje. Belgijci, ki so poprej korajžno prodirali, so se spustili v beg, samo, da bi se rešili.

Na stotine jih je skočilo v volotok Mecheln-Löwen, kjer jih je mnogo utojilo. Avtomobili z oficirji generalnega štaba so divjali nazaj proti Antverpnu.

Belgijci so zapustili že prej lepo mesto Mecheln, ker so tudi v to mesto padali streljasti lastnih čet. Prebivalci so bežali vse križem. Slavni stolp stolnice so zadeli strel in ga porušili.

Misli se, da so Belgijci izvršili ta napad na željo francoskega vojnega vodstva.

Avstriji v nemški armadi proti Francozom.

Graški list „Arbeiterwille“ prinaša dne 1. septembra sledečo vest:

V drugem seznanu ranjencev in padlih, ki ga je izdala vojno poveljstvo bavarskih polkov, sta označena tudi 2 Avstrijca: pešec Evgen Buchner od 4. infanterijskega polka in pešec Ludvik Schwaninger, tudi od 4. pešpolka. Oba sta doma iz Gornje Avstrijske. Prvi je bil v bitki pri Metz (proti Francozom) hudo ranjen, drugi pa se je izgubil.

Nemški cesar odložil naslov angleškega admirala.

Dunaj, dne 1. septembra.

Nemški cesar Viljem je odložil naslov angleškega feldmaršala in admirala.

Na Balkanu.

Preteča vojska med Turčijo in Grčijo.

Razmerje med Turčijo in Grčijo se je nenadoma močno poslabšalo. Ker je Turčija ob maloazijski meji delala vojne priprave, je to vso grško javnost tako vznemirilo, da se bo grški ministri predsednik Venizelos v najkrajšem času moral odločiti za nastop, ki bo zelo uplival na celo evropsko vojsko. Pravi se, da se bodo v prihodnjih trenutkih pretrgale diplomatske zveze med Grčijo in Turčijo.

Grčija činea.

Se venomer je dvomljivo, kako se bo Grčija držala v sedanjih vojski, čeprav nastopa kralj Konstantin zelo jasno. Grška javnost prav nič ne prikriva, da bi rada stala ob strani trojnega sporazuma (Rusija, Francija, Anglija) in zato tudi mirno nadalje skrbi, da dobiva Srbija iz Grčije in preko Grčije živila. Srbija mora tukaj plačevati velikanske svote za živež, toda rada menda mora vgrizniti v kisljabolko. Kralj Konstantin se je izjavil svojemu ministru, da se rajši odpove kraljevskemu prestolu, nego moral nasproti Avstriji in Nemčiji sovražno nasto-

piti. Vendar se mu ni posrečilo, da bi preprečil prijaznosti, ki jih izkazuje grška vlada Srbiji.

Med Turčijo in Rusijo tudi vojska?

Dunaj, dne 1. septembra.

V Carigradu raste z vsako uro razburjenje proti Rusiji in njenim zaveznicam. Ljudstvo na ulicah zasramuje Ruse, Angleže in Francoze. Turčija se noč in dan pripravlja na vojsko ter je pripravljena že tako daleč, da se lahko ta teden začne z vojsko proti Rusiji. Ruska armada od 120.000 mož se zbira v Kavkazu. Njeno prodiranje podpira črnomoško brodovje. V Indiji se pripravlja upor mohamedancev.

Rusi preganjajo Rumune.

Bukarešt, dne 1. septembra.

Iz Besarabije, ruske pokrajine z rumunskim prebivalstvom, prihajajo vesti, da ruske oblasti neprestano preganjajo rumunsko prebivalstvo. Veliko število Rumunov so zaprli, ker jih dolžijo volunstva. Nekatere so takoj ustrelili. Ljudstvo je strahovito razburjeno in zapuščeno Besarabijo. Rumunska vlada se je v Petrogradu pritožila.

Rumunija sumljiva?

Popolnoma nasprotno vestem, da Rusi preganjajo v Besarabiji Rumune in da je vsled tega med Rusijo in Rumunijo nastalo nekoliko napeto razmerje, je poročilo, ki ga prinaša „Grazer Volksblatt“ z dne 2. septembra. Pravi, da je Rumunija čez glavo oborožena. Armada 400.000 mož je pripravljena, da udari. Čudno pa je, da so vse ceste in železnice, ki vodijo v Sedmograško in Bukovino, vojaško zasedene in zastražene, kakor da bi hotele zabraniti vhod sovražnika od te strani. Proti Rusiji niso ceste in železnice tako vestno zastražene. In vendar stoji, kakor se govori, ob rumunski meji 200.000 mož s čelom proti Rumuniji. Mnogi mislijo, da bo Rumunija pokazala svojo barvo, kakor hitro bo odločena bitka v Galiciji. Čudno pa je, da vlada med Rumunijo in Srbijo boljše razmerje. Koliko resnice je na transportih ruskih čet in vojnega gradiva preko Rumunije v Srbijo, poročevalec „Volksblattov“ ni mogel izvedeti.

Albanski knez hoče zbežati.

Rim, dne 31. avgusta.

(Uradno.) „Tribuna“ poroča, da je albanski knez Viljem namenjen zapustiti Drač. Knez bo dne 31. avgusta stopil na ladjo „Misurata“, kam se bo odpeljal, še dosedaj ni natančno znano.

Uradno se torej že priznava, da je knez Viljem resno namenjen zapustiti nesrečno in nemirno Albanijo. Viljem je kot vidski princ na svojem gradu živel mirno, v Albaniji pa je bil kot jetnik. Druga poročila pravijo, da je Essad-paša, varovanec Italije, že na poti v Albanijo.

Razne novice.

Volitev novega papeža. V ponedeljek, dne 31. avgusta, se je začelo zborovanje kardinalov, v katerem se naj izvoli novi papež. Ob 5. uri popoldan so se zbrali vsi kardinali v Vatikanu. Nepregledna množica je opazovala slikovit prihod visokih cerkvenih dostojanstvenikov. Posebno pozornost so vzbudili seveda oni kardinali, o katerih rimsko ljudstvo meni, da bo na enega izmed njih padla izvolitev. To so kardinali Ferrata, Gaspari, Meffi. Kardinali so se zbrali najprej v pavlanski kapeli, kjer so opravili pobožnost k sv. Duhu, potem so šli v procesijo, pred njimi križ, v sikstinsko kapelo, ki je spremenjena v volilno dvorano. Ob stenah so pripravljeni sedeži za kardinali, ki jih zavzemajo po vrsti svojega dostojanstva. Prvi sedež pripada tokrat kardinalu Serafinu Vanutelli, zadnji kardinalu Legi. Kakor hitro so dospeli kardinali v sikstinsko kapelo, so zaporedoma prisegli. Nato so jih, kakor predpisujejo tozadevna določila, ločili od vsega sveta in zaprli. Vse telefonske žice, ki vežejo konklave (zaprte volilne prostore), so prerezali.

*** Trikratna volitev.** Iz Rima, z dne 1. septembra, se poroča: Ob 11. uri 30 minut dopoldne se je z dvajsetimi nad sikstinsko kapelico vzdignil prvi oblček dima, znamenje, da se je vršila prva volitev, a brez uspeha, in volilni listki so se sežgali. Ob 12. uri 45 minut se je videl drugi oblček. Na tisoče in tisoče ljudi broječa množica je stala okoli Vatikana, ki se je razšla še-le, ko je izginil drugi oblček dima.

*** Slovenec dr. Zdešar zaprt v Franciji.** Tujcem, ki so ob izbruhu vojske bili na Francoskem ali so pozneje došli na francoska tla, se ne godi posebno dobro. Posebno piko pa imajo Francozi na Avstrijce. Znani slovenski pisatelj, profesor dr. Anton Zdešar iz Ljubljane, ki je jako dobro znan graškim Slovanem in čitateljem „Glasnika najsvetejših Src“, se je pred izbruhom vojske mudil na Francoskem, od koder je pa vendar srečno ušel v Barcelono na Španjo. Prejšnjo nedeljo, dne 23. avgusta, sta se odpeljala dr. Zdešar in nadzornik avstrijske misijonske pokrajine na laški ladji iz Barcelone v Genovo. Ko je ladja med potjo pristala v francoski luki Marzeli, so morali vsi potniki izstopiti in so jih na zelo surov na-

čin preiskali. Našega dr. Zdešarja, četudi je imel vse potne listine lepo v redu, so Francozi z drugimi 71 „nevarnimi“ potniki vred zaprli v kaznilnico trdnjave „Chateau d'Il“. Omenjenega nadzornika, ki je spremljal dr. Zdešarja, so pa pustili Francozi naprej. Gospod je v Ljubljani izstopil in pripovedoval, kako neotesano je postopanje Francozov.

*** Slovenska zastava.** Ozirajoč se na različna vprašanja, odgovarjamo, da je red barv na slovenski trobojnici, ki je obenem deželna trobojnica na Krauskem, ta-le: zgoraj belo, v sredi modro, spodaj rdeče, ali na zastavi zunaj (ob vrhu droga torej) belo, na sredi modro, spodaj ali znotraj rdeče. Vsaka pomota v tem oziru ima sedaj lahko zelo velike neprijetnosti. — Ker je Maribor te dni radi zmaga na bojiščih v zastavah, vidimo, da vlada glede razvrščenja barv na zastavah sploh velika nevednost. Cesarske zastave so črno-žolte in žolto-črne; pravilno je črno-žolto. Celo nemške zastave vidimo po Mariboru, ki so nekatere obrnjene črno-rdeče-rumeno, nekatere rumeno-rdeče-črno.

*** Naši ranjenci.** Danes po noči od 1. septembra na 2. septembra so pripeljali v Maribor prve ranjence naših polkov. Med njimi se nahaja tudi rezervni poročnik pešpolka št. 97, dr. Jožef Rapoc; bil je ustreljen v roko.

*** Zaradi špionaže.** Učitelj Steinberger, ki je bil zaradi špionaže osumljen in zaprt, je bil dne 30. avgusta izpuščen iz zapora, ker se je izkazala neutemeljenost osumljenja.

Ne bo zmanjkalo junaških Varaždincev. Ne samo moške, temveč cel Varaždin skrbi za slavo svojega imena. Na bojnem polju se ne strašijo smrti, naj jih pade kolikor hoče, to jih ne briga, samo da je zmaga. Da pa ne bo izumrl ta junaški rod, pa skrbe njih vrle žene. V enem tednu so povile njih žene 38 fantov in le 1 deklico. Vsi otroci so zdravi, le deklica je bila mrtvorojena.

Veseli devetletnega princa nad zmago. Ko je zvedel devetletni princ Alfred bavarski, sin bavarskega prestolonaslednika Ruperta o veliki zmagi svojega očeta pri Metz, je vskliknil: „Sedaj se pamoram takoj parkrat prekopicniti!“ Od samega veselja se je na to začel kar zaporedoma prekopicniti.

*** Kolesarji, na plan!** Okrajno glavarstvo razglašča: Vsem županom! S tem se pozivajo vse tiste osebe, ki so zmožne kolesarjenja in ki imajo svoj kolesa, in sicer so to mladeniči od 16. in moške do 50. leta, da pridejo v četrtek, dne 10. septembra 1914 ob 9. uri dopoldne s svojimi kolesi k e. kr. črnovojniškemu okrajnemu poveljstvu v Mariboru, št. 26, na Meljski cesti, ter se javijo k prostovoljnemu vstopu v e. kr. kolesarski voj, na kar bi nadaljni poplke v dejansko vojno službo odpade. Mladolletni imajo se izkazati z vstopno dovolilnico od starišev ali od nadvarstvene oblasti. Pri črnovojniškem okrajnem poveljstvu se bo izvršil pregled ali izbor. Za sposobne spoznane dobijo sositizirane zvišane pristojbine in obleko (uniformo) e. kr. prostovoljnega kolesarskega voja. Obveznost za kolesarsko službo izven okoliša 3. voja ne obstoji.

*** Župani** dobijo za časa vojske posebne znake. Namestnija je določila, da morajo župani ali njih namestniki, ki so določeni za vodstvo varnostnih straž po občinah, nositi, ko opravljajo svojo službo, belozeleni trak. Trak mora biti pripet čez levo ramo na desni bok. Drugi znaki niso dovoljeni.

*** Sušite sadje,** posebno slive. Prihodno zimo bomo gotovo imeli po hišah mnogo bolnikov. Tudi med tistimi vojaki, ki ne bodo ranjeni, bo marsikateri prišel nazaj zdelan in bolehav. Zeja, ki jo bolnik trpi, je huda in se ne sme gasiti z alkoholnimi pijačami. Najboljša pijača za bolnike je voda, v kateri je kuhano sadje, jabolčni režnji, hruške, slive. Sušite torej pridno sadje!

*** Porotna sodišča** ustavljena. Uradno se naznanja, da je skupno avstrijsko ministrstvo izdalo odredbo, po kateri se ustavi delovanje porotnih sodišč po celi Avstriji. Sestava porotnikov bi bila namreč sedaj skoro nemogoča, ker je bila večina moških, ki so sposobni za porotnike, poklicanih na vojsko.

*** Sprememba voznega reda na južni železnici.** S 1. septembrom vozijo na južni železnici sledeči bosebniki vlaki: Iz Maribora proti Celju: Ob 5. uri 40 minut zjutraj, ob 8. uri 13 minut dopoldne, ob 7. uri 30 minut zvečer in ob 12. uri popoldne. — Iz Maribora proti Gradcu: Ob 5. uri 23 minut zjutraj, ob 9. uri 47 minut dopoldne, ob 1. uri 2 minut popoldne in ob 4. uri 14 minut popoldne ter ob 8. uri 5 minut ponoči. — Iz Maribora na Korosko: Ob 10. uri 14 minut predpoldne, ob 7. uri 55 minut zvečer in ob 3. uri 52 minut popoldne. — Maribor — Ptuj. Iz Maribora ob 7. uri 45 minut predpoldne, prihod v Ptuj ob 8. uri 41 minut dopoldne. Iz Maribora ob 1. uri 30 minut popoldne, prihod v Ptuj ob 2. uri 30 minut popoldne. — Ptuj — Maribor. Iz Ptuja ob 5. uri 41 minut zjutraj, prihod v Maribor ob 6. uri 57 minut predpoldne. Iz Ptuja ob 11. uri 7 minut predpoldne, prihod v Maribor ob 12. uri 10 minut popoldne.

*** Zopet brzovlaki na južni železnici.** S 4. septembrom se vpeljejo zopet nekateri brzovlaki na južni železnici. Čas odhodov in prihodov se še naznani.

*** Sv. Križ** pri Mariboru. Rojstni dan Nj. Velikanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. smo letos tudi na našem divnem Kozjaku izredno slovesno praznovali. Že na predvečer, dne 17. avgusta, je slovesno pritrkavanje zvonov naznanjalo svečanost prihodnjega dne. Iz zvonika in sosednjih poslopij pla-

polale so svečano cesarske zastave. Ob 6. uri zjutraj je bila najprej pridiga, v kateri je župnik v jedrnatih besedah slavil tako bridko skušanega jubilarja-cesarja ter staval Njega Velikanstvo Njemu vsikdar zvesto udanim župljanom za vzgled globoko-žive vere, vstrajne delavnosti in velike požrtvovalnosti zlasti sedaj v vojskinem času. Med slovesno sv. mašo, pri kateri so svetili vojaški novinci, je bilo skupno sv. obhajilo, h kateremu so pristopili vojaški novinci, obč. odborniki, dosluženi vojaki in veliko število drugih župljanov ter so isto darovali v blagor visokega slavljenca, presvetlega cesarja. Za avstrijski Rudeči križ se je nabralo 60 K. — V nedeljo popoldne je g. župnik poslavljajočim se vojaškim novincem v župnišču pripravil ljubko odhodnico ter jih pri tej priložnosti še v navdušenih besedah bodril, da z veseljem in s ponosom nastopijo lep vojaški stan ter ostanejo zvesti Bogu pa svojemu ljubljenu vladarju!

*** Sv. Peter** niže Maribora. Ker so v sedanjih vojskinih in nemirnih časih vsled naglega sode prepevati tudi cerkveni shodi, procesije iz različnih krajev itd., se letos ne bo vršila velika romarska pobožnost pri Materi božji na Gori pri Sv. Petru niže Maribora dne 7. in 8. septembra. Romarje, ki so bili namenjeni, prihiteli letos k nam na Goro, se prosijo, naj preložijo svoje romanje na prihodnje leto.

Sv. Križ na Murskem polju. V Grabah je umrla 58letna kmetica Alojzija Slavič, v Ključaroveh pa je preminula 18letna mladenka Jožefa Skuhala. Obema blag spomin! — V Stari vasi je ogenj uničil trem posestnikom vsa boslopja s pridelki vred. Ogenj so zanetili otroci.

*** Sv. Miklavž** nad Ormožem. Za tukašnji poštni okoliš se vpelje s 1. septembrom 6kratno raznašanje pošte na teden.

*** Središče.** Slavro t. ki jo je priredila šolska mladina v Središču dne 31. avgusta t. l. v korist avstrijskemu Rudečemu križu in pri kateri se je uprizorila posebej v ta namen prirejena Kosi-jeva najnovejša spevoigra: „Za dom med bojni grom!“, je bila zelo dobro obiskana in je imela tudi jako dober gnetni uspeh. Dala je namreč 125 K 68 vin. čistega dobička, kateri znesek se je že izročil svojemu namenu.

*** Markovec** pri Ptuj. Dne 24. avgusta se je po esrečju naštetjši sin kmeta Martina Beziaka, po čimre „Kmetovi“. Zvrnil se je na njevo voz krme, padel je z glavo v lužo in se zadušil. Dva njegova brata sta pri vojakih.

*** Borovci** pri Ptuj. Umrla je dne 28. avgusta 25 let stara Johana Pičenko. Mož in brat sta v vojski in zapuščena malga, komaj eno leto starega otroka.

*** Sladka gora.** Umrla je dne 28. avgusta mlada žena Frančiška Novak, rojena Svetelske. Dolga in mučna bolezen jetika ji je končala mlado življenje že v 22. leti svoje starosti. Kakó priljubljena med ljudmi je bila rajna, prča njen, nad vse lep pogreb, kater se je vršil dne 30. avgusta. Zapuščena 2 neprestrbljena otroka in žalujočega moža. Naj v miru počiva!

*** Gornji Grad.** Umrl je dne 31. avgusta vojaškosostnik in trgovec z lesom, g. Josip Kranjec. Bil je sicer liberalnega mišljenja, vendar je obsojal pocestno liberalno politiko zadnjih let. Svetila mu večna luč!

Zadnja poročila, došla 3. sept. V Galiciji deloma zmagali.

D.naj, 9. sept., 9. ura predp.

Uradno se poroča iz Galicije o velikanski bitki: En teden trajajoča vroča bitka v prostoru Zamosc — Tyszoroce (severno od Rave Ruske na Rusko Poljskom) je včeraj končala s popolno zmago Aufenbergove armade. Dobili smo veliko število ujetnikov in do edaj 160 topov. Rusi se umikajo proti reki Bug.

Tudi armada generala Dankl, ki že oblega Lublin, dobiva nove uspehe.

V vzhodni Galiciji se je Lvov (Lemberg) v naših rokah, čeprav je tam položaj nasproti zelo močnejšemu sovražniku jako težaven.

Sedaj izvemo za drugega vojskovodjo naših čet proti Rusom, to je general Auffenberg, bivši vojni minister. Ko je kot minister odstopil, je postal armadni nadzornik. Lani se je pri manevrih na Češkem zelo odlikoval, ker je ujel veliki del nasprotne armade. To se mu je sedaj tudi na bojišču posrečilo.

III. vojni kor na bojišču.

Gradee, dne 2. septembra.

List „Grazer Volksblatt“ prinaša v današnji večerni izdaji na uvodnem mestu sledeče poročilo:

Z mrzlično napetostjo čaka občinstvo od minute do minute na uradna poročila o zmagah na bojiščih. Danes je ta napetost priklopela do vrhunca. Razne vesti so se razširjale po mestu. Na podlagi poizvedb na pristojnem mestu, lahko trdimo, da je naš III. kor imel na bojišču sicer velike izgube, a je svojo nalogo izbornu rešil. Upamo, da dobimo skoraj naznanilo,

zakaj so uradna poročila zadnjih 24 ur popolnoma izostala. Dobili smo glas, da je bil Dunaj danes ves v zastavah. Ta vest pa še dosedaj ni potrjena.

Nek ranjen častnik, ki je bil pripeljan v Gradee, nam poroča:

III. armadni kor (naši domači polki) se je vojskoval z neprimernim junaštvom. Bojeval se je zadnje dni ob strani XII. kora (sedmograškega). Obema se je posrečilo, priboriti si nad močnejšim sovražnikom odločilno zmago.

Kaj pripovedujejo naši ranjenci?

Maribor, dne 3. septembra.

Ranjenci, ki so prispeli te dni iz Galicije v Maribor, vsi soglasno pripovedujejo, kako nedopovedano junaško in hrabro so se držali polki IN. (graškega) armadnega kora. Čeprav je bil sovražnik v premoči in je na naše deževalo krogel in šrapnelov, vendar se niso niti za ped umaknili.

Ruski poveljnik ujet?

„Grazer Volksblatt“ se poroča od zanesljive strani: Ko so naši (III. kor) po zmagoviti bitki zasledovali sovražnika, so ujeli mnogo Rusov. Med ujetniki se nahaja tudi poveljujoči ruski general Renenkampf s celim svojim generalnim štabom. Ujetega generala so spravili v Lvov, od kodar so ga prepepeljali dalje, v dosedaj še neznano smer. Zmaga naših čet je danes toliko kot zagotovljena.

Boji pred Tarnopolom.

Budimpešta, dne 2. septembra.

Vojni poročevalci madjarskega lista „Magyar Orozag“ poroča: V ponedeljek, dne 31. avgusta, je obvelil tarnopolski župan mestno prebivalstvo, da se bo v bližini Tarnopola bržkone vršila bitka. Nato je mnogo prebivalcev zapustilo mesto in zbežalo v mesta Rohalin, Chodrom in Gydacow.

Nemci pred Parizom.

Pariz, dne 30. avgusta.

Iz Pariza prihaja zasebna vesti, da so Nemci zasedli Compiègne v dolini Oise, ki leži že samo 80 kilometrov proč od Pariza.

Francoska vlada beži.

Rim, dne 2. septembra.

(Uradno.) Iz Marseilla se poroča: Iz Pariza prihaja vesti, da se bo francoska vlada v bližnjih dneh, mogoče že jutri, preselila v Bordo.

Trdnjava Givet -- padla!

Berolin, dne 2. septembra.

(Uradno.) Iz velikega nemškega taborišča se danes poroča: Trdnjava Givet je dne 31. avgusta pad-

Trdnjava Givet leži na obeh straneh reke Maas, južno od Namurja, tik ob belgijsko-francoski meji. Mesto Givet šteje čez 7000 prebivalcev. Posebno važna mestna utrdba je trdnjavnica „Charlemont“, katero je postavil l. 1555 kralj Karol V. V novjšem času so Francozi to utrdbo ojačili in jo nazvali „nepremagljiva“. A te dni se je trdnjava Givet s „Charlemontom“ vred morala ukloniti nemški bojni sili.

Nemci pred trdnjavo Belfort.

Listu „Stampa“ se poroča iz Basela dne 30. avgusta: Močni nemški oddelki s težkimi oblegovalnimi topovi stojijo pred francosko trdnjavo Belfort, so menda oni težki topovi z 42centimeterskim premerom, s katerimi so obstreljevali tudi trdnjavi Lüttich in Namur. Ob švicarski meji so trčile skupaj nemške in francoske kavalerijske čete. Francozi so v boju podlegli. 10.000 Francozov so Nemci ujeli. Nekatera poročila pravijo, da so na severni strani Belforta vse utrdbe, razun one v Lepudyju, v nemških rokah.

Trdnjava Belfort se nahaja na jugu v kotu med nemško Alzacijo in Švico, ne daleč od Mühlhausena na Nemškem. Mesto šteje čez 32.000 prebivalcev. Mesto je proti nemški strani močno utrjeno z 9 velikimi utrdbami in 15 samostojnimi baterijami.

25 angleško-francoskih ladij v Adrij.

Bar, dne 30. avgusta.

Listu „Corriere della Sera“ se poroča: Kapitan semkaj dospellega paraika „Tosino“ pripoveduje: Ko smo se vozili, smo zadeli ob mine pri Varni, Carigradu, v Dardanelah in drugod ter smo se morali posluževati ladjevodcev. Videli smo, da so polagali mine v grških pristančkih Pirej, Patras, Solun, Krf, Santi Quaranti. V ožini Otranto (skozi katero se pride iz Sredozemskega morja v Jadransko, smo videli 25 angleško-francoskih ladij, med njimi nekatere jako velike: spremljale so jih ladje s premogom; vozile so s strahovito brzino. Drug kapitan je videl ob dalmatinski obali enega angleškega torpedolovca.

Pri Valjevu je padlo 17.000 Srbov.

Boji pri srbskem mestu Valjevo, kateri so se vršili sredi meseca avgusta, so po poročilih, ki prihajajo sedaj v svet, bili zelo krvavi. Tako brzojavljajo iz Zofije nekemu dunajskemu listu:

Srbska vlada objavlja v uradnem razglasu, da je v bitkah okrog mesta Valjeva padlo 17.000 Srbov.

* Volitev papeža. Iz Rima: Pri prvi volitvi je dobil baje kardinal Maffi okoli 30 glasov, druge glavo sta dobila kardinala Gaspari in Pompili. Pri drugi volitvi je bilo razmerje glasov približno isto.